

Hyvä ja huono palvelija

Valtion virastot ja laitokset palvelevat kansaa yleisesti ottaen joko hyvin tai huonosti. Huonosti toimiviin kuuluu esimerkiksi posti, hyvin toimiviin Suomen Pankki. Voidaan sanoa, että huonon johtamista on yleensä syytä tehostaa, hyvin toimivassa riittää vähempikin.

Postin puutteista antaa hyvän kuvan äsken sattunut tositapaus. Tasavallan presidentti kirjoitti viime viikonlopulla kaksi kirjettä, molemmat samana päivänä, perjantaina. Mutta kuinkas kävikään! Posti toheloi sen verran, että toinen kirje ehti perille asianmukaisesti maanantaina, mutta toinen vasta keskiviikkona.

Tällainen asettaa kirjeiden vastaanottajat, tässä tapauksessa Pekka Tarjanteen ja Ahti Karjalaisen, eriarvoiseen asemaan. Toinen joutuu ikään kuin tylymmän kohtelun kohteeksi kuin toinen. Onneksi kirjeiden sisältö jonkin verran tasoitti tätä eriarvoisuutta. Onni onnettomuu-

dessa oli myös se, että myöhästynyt Karjalaisen kirje sisälsi pelkkiä päivänselviä asioita.

Mutta joskus postin vitkutelulla saattaa olla todella vakavia seurauksia. Ajatellaanpa, että kysymyksessä olisi ollut varsinainen postiaänestys. Yksi äänestäjä olisi antanut äänensä Karjalaiselle, toinen Tarjanteelle. Olisi voinut olla niin tiukkaa, että juuri nuo äänet olisivat ratkaisseet. Jos vaikkapa Tarjanteen postiaäni olisi myöhästynyt, hän olisi tipahtanut eduskunnasta, mutta Karjalainen päässyt läpi. Eikä sellainen ole tasa-arvoista.

Kun postissa on tällaisia puutteita, on siis aivan oikein, että uusi pääjohtaja keskittyy hoitamaan vain ko. virkaansa ja heittää turhat hömpötykset pois.

Sen sijaan Suomen Pankki on laitos, jossa homma käy. Esimerkiksi johtaja Ahti Karjalainen, joka ei ole kukaan ajoin ehtinyt ministerin

hommiin, palvelee hallitusta auliisti antamalla hyviä neuvoja. Tämä on hyvin isänmaallista, kun muistetaan, että hallitus täytyy raapia kokoon siitä porukasta, joka kulloinkin sattuu olemaan käden ulottuvilla.

Mihin nytkin jouduttaisiin ilman Suomen Pankin neuvontapalvelua. Allikkoonpa tietysti. Mutta kun Ahti Karjalainen paljasti, että kaikki hoituu, kun palkkoja vähän alennetaan, asioihin tuli uutta uskoa. Tämän jälkeenhän talouden elvytys on pelkkää nuijankopausta vailla.

Tällaisessa palvelualltudessa olisi postillakin oppimista. Se osoittaa, että Suomen Pankkia johdetaan niin tehokkaasti ja palveluhakuisesti, että on itse asiassa paikallaan, etteivät sen kaikki johtajat ole aivan täysipäiväisiä, vaan hyödyttävät välillä muitakin yhteiskunnan alueita.